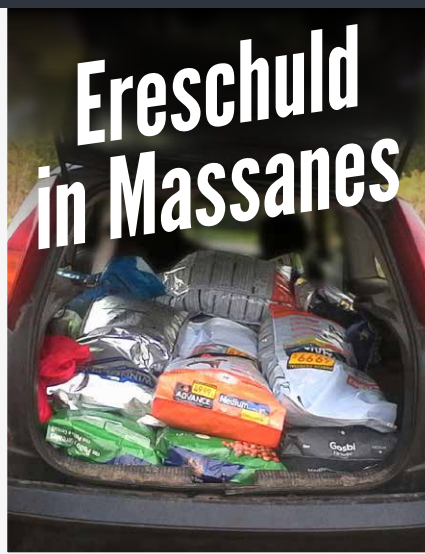

De WereldKrant

Stichting WereldAsielen helpt zwerfdieren ter plaatse

Voorjaar 2017 nr. **51**

Zoals u als trouwe donateur ongetwijfeld weet ondersteunt WereldAsielen al jaren de opvang van José en Ana Ornaque met een maandelijks bedrag voor de kosten van medische zorg en voer. Dit echtpaar zorgt al meer dan vijfendertig jaar voor honden (en in mindere mate ook voor katten) die nergens anders meer een thuis vonden, aangezien ze te oud en/of te ziek waren.

Lees verder op pagina 3

Vandaag uw steun, morgen onze hulp

Als u een van onze projecten wilt steunen, kunt u dat doen door een bedrag naar rekening IBAN: NL20 TRIO 0198 3427 56 over te maken. Wij staan in contact met de projecten en weten waar behoefte aan is. Zodoende komt uw steun snel terecht op de plekken waar de nood het hoogste is.

Een ronde langs 7 Spaanse en Portugese projecten

Eén van de leukste aspecten van vrijwilliger zijn bij WereldAsielen is het bezoeken van projecten. De mensen ontmoeten waar vaak al jarenlang contact mee is en natuurlijk het uitgebreid knuffelen, spelen en wandelen met de dieren. Is er voldoende tijd, dan kan meegeholpen worden met bijvoorbeeld het schoonmaken.

Onze vrijwilligers Ilse en Casper namen vrije dagen op van hun betaalde banen en combineerden eind vorig jaar hun vakantie met het bezoeken van zeven projecten in het zuiden van Spanje en Portugal. Zij vonden het geweldig om te zien hoe het geld van de donateurs terecht komt.

Maar vooral hoe hard die steun nodig is. Op Facebook werd van ieder bezoek een verslag geplaatst. Hierbij een samenvatting, maar de complete verhalen zijn zeker de moeite waard om te lezen via deze verkorte link: <http://bit.ly/2kHRRAb>

Lees verder op pagina 2

Een ronde langs 7 Spaanse en Portugese projecten

vervolg pagina 1

P.14, Torreldecampo, Spanje

Op bezoek bij Pedro en Antonio van Huella de Jaén voelt als thuiskomen. Natuurlijk wordt er bijgepraat, maar vooral veel geknuffeld met de opgevangen dieren. Uiteraard ook een bezoekje aan de kleine opvang, op een industrieterrein. Geen 'luxe' als elektra, maar wel overdekte ruime kooien en een binnenplaats c.q. speelruimte. Meerdere keren per dag bezoekt Pedro (naast zijn baan) de honden i.v.m. eten, schoon drinkwater, aandacht en een stukje wandelen.

P.08, Martos, Spanje

Antonio van Amnistía Animal vangt bij hem thuis honden op. Wij bezoeken voornamelijk zijn zomerhuisje in de heuvels waar de buitenkennels zijn. Daar moet nog zeker het één en ander aan verbeteren en dat is exact de reden dat WereldAsielen geld ter beschikking heeft gesteld om ruime buitenverblijven te realiseren. De plannen zijn perfect, maar Antonio bouwt alles zelf. Het afgelopen half jaar is hij twee keer geopereerd vanwege een nieuwe heup en knie. Onnodig om te zeggen dat hij nog steeds moeilijk loopt en al vele maanden niet verder kon met bouwen. Wat wel af is ziet er goed uit!

P.02, Valdepeñas, Spanje

In Valdepeñas subsidieert de gemeente alleen het dodingsstation. De vrijwilligers van Ayuda Animal (project 02) betalen alles uit eigen zak: drinkwater, hondenvoer en de huur. Geen elektra, geen toilet, geen verwarming... Dan verwacht je gefrustreerde vrijwilligers vanwege zo veel onrecht, maar wij worden

juist superenthousiast onthaald door Bibi. Zij beweert: "Zonder WereldAsielen geen Ayuda Animal." Dat zou zonde zijn, want de dieren hebben het best goed ondanks de primitieve omstandigheden. Ze ravotten met elkaar, kunnen zich terugtrekken in hun hok, krijgen schoon drinkwater, voldoende eten en aandacht. Alles wat honden in het officiële gemeente-asiel ontberen.

P.54, Setúbal, Portugal

Niet lang geleden was het terrein waar Milu (project 54) haar opvang begon een zandvlakte. Zij startte met 20 honden en dat zijn er nu 750! Toch heerst er geen chaos. De dieren wonen in ruime hokken. Zij kunnen vrijwel allemaal dagelijks hun verblijf uit om in groepen rond te lopen, te spelen, kortom hond te zijn. Voor de (stok)oude dieren is een groot en comfortabel verblijf gebouwd. Juist hier hebben we extra tijd doorgebracht. Milu loopt heen en weer om van alles te regelen en lijkt op een moderne versie van de rattenvanger van Hamelen. Waar Milu ook gaat... vele honden volgen haar, omdat ze gek op haar zijn. En gelijk hebben ze!

P.44, Lissabon, Portugal

Anabela (project 44) is zoals verwacht: zéér bescheiden. Onze samenwerking begon 10 jaar geleden met haar indrukwekkende reddingsactie bij het Vila Franca de Xira-asiel. Komt zij dierenleed op het spoor, dan grijpt zij in. Maar zij laat ook alle zwervkatten in haar buurt steriliseren. Anabela vangt dieren thuis op en brengt ze onder in het asiel van Milu. Zoals Leo, die kettinghond was onder barre omstandigheden. De ketting was zo kort, dat Leo niet eens kon staan! Anabela heeft het moeilijk met

het onrecht. Doordat zij in het buitenland heeft gewoond weet zij dat Portugal een barbaars land is voor (zwerv)dieren.

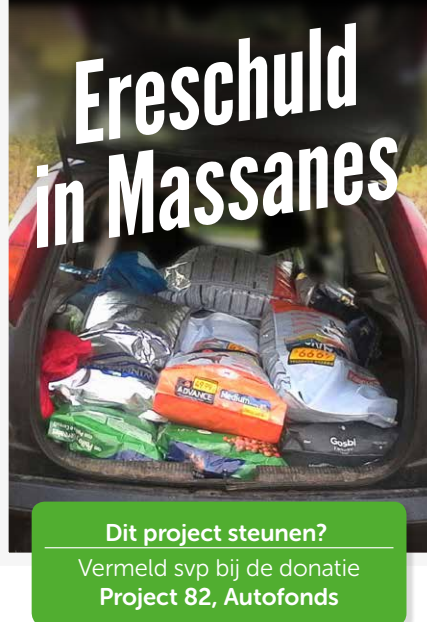
P.62, Lissabon, Portugal

Vervolgens ontmoetten wij Rita van Associação ANIMAL (project 62), een overkoepelende 'instantie' die zich verzet tegen stierenvechten, dierproeven, bont, veetransporten en dergelijke. ANIMAL bestaat 22 jaar en valt niet weg te denken in de strijd tegen al het dierenleed in Portugal. Je hebt namelijk ook een vereniging nodig die opereert op bestuurlijk niveau. Rita houdt zich onder andere bezig met wetgeving, advisering en bewustwording. Zo vullen onze Portugese projecten elkaar perfect aan: Anabela voor het van straat redden, Milu voor de opvang + herplaatsing en Rita voor het voorkomen van dierenleed.

P.79, Rota (Cádiz), Portugal

Tot slot bezoeken wij het asiel Siempre Contigo, met 200 honden en 50 katten. Het terrein is van de gemeente, maar er stond alleen een waardeloos gebouwtje. De vrijwilligers kochten van eigen geld bouwmaterialen en bouwden zelf verblijven. Nog steeds wordt alles zelf betaald, zoals elektra, water, schoonmaakmiddelen en regelmatig ook voer. Tijdens de rondleiding komen we bij twee jonge galgo's in shock. Een jager gaf het asiel de keuze: of zij vingen ze op, of hij hing ze op. De vrijwilligers hebben veel ervaring met getraumatiseerde jachthonden. Gelukkig konden we ons bezoek positief afsluiten met een cheque t.w.v. 2.250 euro, de Dierendagloterij-opbrengst van Dierenwinkel Oud-Suyt in Amsterdam!

vervolg pagina 1

Met niet aflatende toewijding bieden zij deze zorg met zijn tweeën, slechts incidenteel geholpen door een bevriend stel dat ook een eigen opvang onderhoudt en door hun enige dochter Thais. Deze laatste woont niet in de buurt en heeft een volledige baan. Waar ze kan probeert ze echter financieel haar steentje bij te dragen. In 2014 en 2015 werden José en Ana bezocht door een 'delegatie' van WereldAsielen. Onnodig om te zeggen dat deze bezoeken voor eigen rekening van de bestuursleden kwamen. Ook onnodig om te zeggen hoe blij en trots ze waren eens het middelpunt van de aandacht te zijn. Wat toen al opviel was het feit dat met name José niet in goede gezondheid verkeerde en Ana een wat uitgebluste indruk maakte. Wat ook opviel was het grote aantal honden waarvoor gezorgd moest worden: zo'n 150 stokoude (middel)grote honden liepen overwegend vrij rond op het grote omheinde terrein en enkele verbleven in grote buitenhokken. Tijdens één van deze bezoeken voerde de voorzitter van WereldAsielen een moeilijk gesprek met José en Ana: het aantal

honden zou de komende jaren moeten worden afgebouwd, dit niet in de laatste plaats vanwege de gezondheidsproblemen en leeftijd van het echtpaar, maar ook om de kwaliteit van de zorg te kunnen blijven bieden en de kosten beheersbaar te houden. De afspraak werd gemaakt dat ze in ieder geval geen nieuwe dieren meer zouden opnemen en zelfs in het uiterste geval dieren lieten inslapen ... Vooral met dat laatste hadden José en Ana het moeilijk.

"Alle dieren behoren tot hun familie en zijn buiten en binnen in hun privédomein meer dan welkom."

Alle dieren behoren namelijk tot hun 'familie' en zijn zowel buiten als binnen in hun privédomein meer dan welkom ... De opvang van José en Ana laat zich het best omschrijven als een dierenhospice, waar de overwegend stokoude en vaak ook zieke dieren in liefde en rust hun laatste maanden of jaren kunnen doorbrengen. José en Ana hebben zich aan hun belofte gehouden. Op dit moment staat de teller van het aantal honden op 93. Een hele prestatie, aangezien het aanbod van afgedankte zieke dieren onafgebroken doorging ... Onlangs had de projectmede-

werker een lang telefoongesprek met José. Het gaat niet goed in Massanes. De artrose waar José aan lijdt is progressief en hij slijkt de hele dag zware pijnstillers. Ana verliest steeds vaker de moed om door te gaan, ook al weten beiden dat van ophouden geen sprake kan zijn.

Daarbij bereikte hen onlangs een akelig bericht: de weduwe van een bevriend echtpaar, waarvan de man twee jaar geleden overleed, kreeg te horen dat haar opvang ontruimd moet worden, aangezien er een te grote achterstand in de betaling van de huur is ontstaan.

Deze vriendin heeft aan José gevraagd of hij de resterende acht honden en dertig katten wil opnemen. Dit plaatst José voor een dilemma. Enerzijds is er de belofte aan WereldAsielen geen nieuwe dieren op te vangen en anderzijds dit verzoek dat voelt als een ereschuld: deze vrienden hebben José en Ana destijds geholpen met het beschikbaar stellen van hun auto toen die van hen ermee ophield.

"Deze vrienden hebben José en Ana geholpen met het beschikbaar stellen van hun auto toen die van hen ermee ophield."

Een autootje is van levensbelang:

Hier haalt José voer mee op en vervoert hij zieke dieren naar de dierenarts. En bezoekt hij de weduwe om haar terzijde te staan waar mogelijk. WereldAsielen maakt zich zorgen over José en Ana. Hoewel ze meer dan dankbaar zijn voor de maandelijkse donatie en iedere cent verantwoorden, blijft er geen euro over om iets te reserveren. En dat zou nu net wat rust geven.

Om die reden vraagt WereldAsielen een bijdrage voor een zogeheten autofonds: een bedrag waarmee in de nabije toekomst reparatiekosten en benzine kunnen worden betaald, zodat deze kosten niet drukken op het voer- en dierenartsbudget. Helpt u mee dit geweldige echtpaar hun werk iets minder zwaar te maken? Hartelijk dank namens alle oudjes in Massanes!

In 2014 kwamen wij in contact met Margreet Veenendaal-Zandvliet. Zij was, vanuit Nederland, betrokken bij de dierenopvang van Veronica Bubuioac in Moldavië. Margreet vroeg, om medische redenen, of WereldAsielen als een soort tussenpersoon wilde fungeren tussen haar sponsors en Veronica.

Helaas is Margreet november jl. overleden. Niet geheel onverwachts, maar niettemin een grote schok voor iedereen die haar kende. Gelukkig heeft Monique Spiekerman van Weezelenburg, waar Margreet al zeer nauw mee samenwerkte, haar taak inzake het asiel in Moldavië overgenomen en is het project begin 2017 volledig bij WereldAsielen ondergebracht. De hoogste tijd voor een kennismaking met Veronica's Shelter.

Dit is een hartverwarmend verhaal uit de republiek Moldavië. Een bijzonder land met een indrukwekkende geschiedenis. Hier woont een eveneens bijzondere vrouw met een groot hart voor dieren: Veronica Bubuioac. Vanaf jeugdige leeftijd nam zij al zwerfdieren mee naar huis om te verzorgen. Zij heeft daar altijd de steun en hulp in gekregen van haar ouders, waarmee zij samenwoont net buiten het dorp Vadul

lui Voda. Op het stukje grond om hun huis heeft haar tante ook een woning. Dit is het domein van de katten die Veronica opvangt.

In de omgeving ligt een groot bos waar veel verwilderde honden en katten leven.

Daarnaast komen er regelmatig honden en/of katten aanlopen en worden er huisdieren gedumpt. Veronica heeft haar handen vol aan haar opvang-dieren en de nieuwe zwerfdieren. Veronica vangt, in en rond 'haar' woning, gemiddeld 20 katten en 25 honden op. Daarnaast voert zij dagelijks de overige zwerfdieren aan de rand van het bos en in het dorp. Uiteraard zorgt zij ook voor medische hulp, vaccinaties en sterilisaties.

Vooraf dat laatste blijft enorm belangrijk in de strijd tegen nieuw dierenleed en Veronica zet alles op alles om dit te bewerkstelligen. Maar om heel eerlijk te zijn blijft er vaak simpelweg niet voldoende geld over voor sterilisaties. Iets wat we willen proberen te veranderen nu zij als project volledig bij WereldAsielen is ondergebracht.

Afgelopen najaar heeft Monique voor de tweede keer een bezoek gebracht aan de opvang van Veronica om zo weer te zien wat voor geweldig werk hier verricht wordt. Maar ook de problemen waar ze mee te kampen heeft. Goede kwaliteit honden- en kattenvoer is in Moldavië even duur als

in Nederland. Ter vergelijking: Veronica verdient maandelijks, met haar universitaire achtergrond, 200 euro (begrijpt u meteen waarom zij nog bij haar ouders inwoont). Daarom worden de brokken gemengd met een warme pap, gemaakt van drie soorten graan. Ook medicatie voor de dieren en middelen tegen vlooiën en teken zijn onbetaalbaar in dit mooie, maar o zo arme land.

Margreet en Monique hadden al een vaste kern van donateurs om zich heen verzameld die Veronica financieel ondersteunen. Hierdoor lukt het om grotendeels de voerrondes te blijven doen en de eerste opvang te verzorgen, evenals bijvoorbeeld reparaties aan hokken. Maar het is helaas niet voldoende, mede door de inflatie in Moldavië. Middelen tegen vlooiën en teken, sterilisaties, medicijnen ... het zijn voor Veronica onbereikbare zaken geworden. Dat willen wij graag veranderen. Alvast onze hartelijke dank!

Dit project steunen?
Vermeld svp bij de donatie
Project 20, Veronica's shelter

Sterilisatie en castratiedagen in Pando, Uruguay

In de volgende WereldKrant zal WereldAsielen uitgebreid aandacht besteden aan P.29, Animal Help in Pando, Uruguay. Daar vangt Mary Brown momenteel meer dan 200 honden op en is zij niet alleen in haar eigen omgeving, maar ook landelijk een bekendheid vanwege haar diverse activiteiten op het gebied van dierenwelzijn.

In Uruguay zijn veel zwervhonden. Veel hondenbezitters hebben moeite om het hoofd boven water te houden en door deze armoede hebben ze geen geld voor sterilisatie of castratie van hun geliefde viervoeter. Vaak leven deze honden dan ook een groot deel van hun leven op straat om hun eigen kostje bij elkaar te sprokkelen. Hierdoor kunnen zij zich gemakkelijk voortplanten. Het gevolg hiervan is dat veel honden ongewenst worden geboren en het zwervhondenprobleem alleen maar toeneemt.

Als de puppy's wél bij mensen thuis worden geboren, worden deze regelmatig bij de poort bij van Animal Help gedumpt of worden ze uit wanhoop gedood.

De enige manier om dit probleem op een goede manier te bestrijden is om er voor te zorgen dat minder honden geboren worden door het castreren en steriliseren te promoten, te organiseren én zo laagdrempelig mogelijk te maken. Dit doet Mary Brown. Aangezien ze ook dierenarts-assistente is kan ze zelf hulp bieden en assisteert ze dierenarts Diego Carabello.

“De enige manier om dit probleem op een goede manier te bestrijden is om er voor te zorgen dat minder honden geboren worden door steriliseren te promoten.”

Maandelijks organiseert ze een castratie/sterilisatiedag op haar eigen boerderij,

waarbij ook mensen die zich deze kosten niet kunnen permitteren, hun dier tegen gereduceerd tarief mogen brengen.

Onlangs doneerde WereldAsielen een groot bedrag waardoor Mary Brown van Animal Help een gratis sterilisatie/castratiedag kon organiseren. Maar liefst 94 dieren konden worden geholpen! Alle dieren werden vrijwillig door bewoners gebracht of begeleid door de plaatselijke gemeente die vervoer beschikbaar had gesteld.

De bewoners zijn de donateurs heel dankbaar voor de hulp die Animal Help ontving van WereldAsielen. En aangezien vanwege het grote succes in januari jl. niet alle aangeboden dieren geholpen konden worden, heeft de volgende sterilisatie/castratie-actie al weer plaatsgehad op 11 februari jl... De hondeneigenaren willen graag ... helpt u dan ook weer mee? Vermeld svp bij uw donatie: P.29 sterilisatie/castratiedag Animal Help.

Namens de locale bevolking en hun honden; hartelijk dank!

Dit project steunen?
Vermeld svp bij de donatie
Project 29

Vendi dankt!

In de twee laatste WereldKranten hebben wij u verteld over ons bezoek aan project nr. 13, Vendi in Polen. Dit is een project voor oude en zieke honden, die nog dermate levenslustig zijn dat ze een kans verdienen om omringd door liefde en door een goede verzorging van het leven te kunnen genieten. Wij hadden u al laten weten wat de vrijwilligers van dit project het hardst nodig hadden. In dit nummer presenteren wij u trots wat dankzij u het resultaat is geworden: bij Ania is een (tweedehands) kachel geplaatst, zuinig en goed, hetgeen ontzettend belangrijk was tijdens de afgelopen winter, toen de temperatuur zakte naar min 20 graden! Een aanschaf die de aankomende jaren ook nog heel erg goed van pas zal komen! Bij Kasia staat inmiddels door uw toedoen een groot, goed hondenhok. Eigenlijk kan geen enkele hondenopvang zonder een dergelijke voorziening. Wat is Kasia blij!

Hartelijk dank, lieve donateurs,
namens de vrijwilligers en de dieren.
En natuurlijk namens WereldAsielen!

Ons doel

WereldAsielen streeft ernaar om de leefomstandigheden van zwerfdieren te verbeteren door structureel fondsen te werven voor (acute) medische hulp en voedsel t.b.v. kleinere tot middelgrote asielen of hulpprojecten. Vaak vindt dit plaats in een omgeving die wordt geteisterd door armoede, oorlog of natuurgeweld. Het ondersteunen en stimuleren van sterilisatieprojecten zien wij als een primaire doelstelling, waarmee het duurzame en structurele karakter van ons handelen wordt benadrukt.

Wilt u meer weten?

06 - 12 50 52 49 of
info@wereldasielen.nl

Verzoek aan onze donateurs

Wilt u zo vriendelijk zijn om bij een betaling het 16-cijferige betalingskenmerk te vermelden? Dit maakt het verwerken van uw betaling een stuk eenvoudiger. Hartelijk dank voor uw medewerking.

Stichting WereldAsielen
Postbus 8040 • 1180 LA Amstelveen
Tel: 06 - 12 50 52 49
info@wereldasielen.nl

Triodos Bank 19.83.42.756
BIC TRIONL2U
IBAN NL20 TRIO 0198 3427 56
KvK 30199950 • ANBI 8139.21.600
www.wereldasielen.nl